

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi M. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt II Kp 117/23, po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 sierpnia 2023 r.,

odmawia przyjęcia skargi.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2023 r., w sprawie [...]Ds. [...], prokurator Prokuratury Rejonowej w Białej Podlaskiej odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie, w której pokrzywdzoną była M. S.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pokrzywdzona.

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2023 r., w sprawie II Kp 117/23, Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej nie uwzględnił złożonego zażalenia i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy.

Pokrzywdzona M. S. złożyła osobiście skargę na nieważność postanowienia Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej z dnia 19 kwietnia 2023 r., wydanego w sprawie III Kp 117/23, zarzucając że zostało wydane przez „osobę nieuprawnioną do orzekania”, „przez Sąd, który ze względu na sposób wyłonienia nie spełniał warunku niezależności i bezstronności”. W uzasadnieniu pokrzywdzona wskazała, że „w wydaniu zaskarżonego postanowienia brał udział sędzia powołany na stanowisko na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa wyłonionej po uprzednim skróceniu w sposób niezgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej kadencji

legalnie działającej Rady”. Pokrzywdzona wniosła o stwierdzenie nieważności zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 825 z późn. zm., dalej także jako: u.SN) do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie skarg o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów wojskowych oraz sądów administracyjnych, w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego, jeżeli niezgodność z prawem polega na podważeniu statusu osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego, która wydała orzeczenie w sprawie.

Z mocy art. 26 § 5 u.SN do postępowania w sprawach, o których mowa w artykule 26 § 4 u.SN, stosuje się odpowiednie przepisy o stwierdzeniu niezgodności z prawem prawomocnych orzeczeń, a w sprawach karnych przepisy o wznowieniu postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem.

Jak wynika z art. 545 § 2 k.p.k., wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika (przymus radcowsko-adwokacki).

W świetle przepisów kodeksu postępowania karnego pełnomocnikiem może być adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (art. 88 ust. 1 k.p.k.).

Sąd, orzekając jednoosobowo, odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w art. 545 § 2 k.p.k. bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność (art. 545 § 3 zd. 1 k.p.k.).

Z przedstawionych dokumentów nie wynika, aby pokrzywdzona należała do kręgu podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku (skargi),

dlatego na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. w zw. z art. 26 § 5 u.SN i art. 26 § 4 u.SN orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[as]

PB